

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobkyně: **E. K.**, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/15187-917, ze dne 28. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/18187-911, ze dne 27. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/17787/917, ze dne 24. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/15679-917, ze dne 30. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/21164-911, ze dne 24. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/16301-911, ze dne 24. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/16759-917, ze dne 28. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/18799-917, ze dne 28. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/18190-911, ze dne 23. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/15233-911, ze dne 22. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/14939-917, ze dne 22. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/12740-917, ze dne 26. 2. 2020, č. j. MPSV-2020/39097-911 a ze dne 26. 2. 2020, č. j. MPSV-2020/38176-911, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2020, č. j. 2 Ad 8/2020 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí žalovaného. Součástí podání žalobkyně byla také žádost o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků. Žádosti o ustanovení zástupce městský soud nevyhověl, neboť žalobkyně nezaslala soudu ve stanovené lhůtě formulář ke zjištění jejích osobních a majetkových poměrů a hodnověrným způsobem tak neprokázala, že jsou v jejím případě splněny podmínky pro postup podle § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O žádosti o osvobození od soudních poplatků soud nerozhodoval.

[2] Protože žaloba neobsahovala všechny náležitosti, soud žalobkyni vyzval usnesením ze dne 2. 6. 2020 k doplnění žaloby podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. a zároveň žalobkyni podrobně poučil, jakým způsobem má doplnění žaloby provést, i o nutném následku případného nesplnění uložené povinnosti, tj. o odmítnutí žaloby. Na uvedenou výzvu žalobkyně nereagovala a závažné nedostatky žaloby, které bránily jejímu věcnému

projednání (zejména formulace jakýchkoli žalobních bodů, petit, opisy napadených rozhodnutí), neodstranila. Soud proto usnesením ze dne 9. 7. 2020, č. j. 2 Ad 8/2020 - 15 žalobu odmítl.

[3] Žalobkyně podala proti usnesení Městského soudu v Praze včasnou kasační stížnost, ve které uvedla, že správní rozhodnutí, které napadla žalobou, postrádají základní náležitosti dle práva. Městskému soudu nevytýká žádné pochybení, ale vysvětluje, z jakých důvodů (hmotná nouze, nouzový stav z důvodu epidemie nemoci Covid-19) nedokázala na výzvu soudu nijak zareagovat. Současně s kasační stížností požádala o osvobození od soudních poplatků.

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti dospěl k závěru, že nemůže stížnost věcně projednat.

[5] V podané kasační stížnosti stěžovatelka nijak nezpochybňuje zákonnost rozhodnutí městského soudu a obecným způsobem poukazuje na vady v záhlaví citovaných rozhodnutí žalovaného. Nezpochybňuje také, že včas nezareagovala na výzvu městského soudu k doplnění podstatných náležitostí žaloby, včetně (alespoň jediného) žalobního bodu.

[6] Důvody pro podání kasační stížnosti soudní řád správní taxativně vymezuje v ustanovení § 103 odst. 1. Kasační stížnost lze podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], z důvodu vážných vad správního řízení, pro které mělo být rozhodnutí správního orgánu soudem zrušeno [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], z důvodu zmatečnosti řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. c)], z důvodu nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí nebo vážných procesních vad v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], a konečně též z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[7] V případě stěžovatelky je navíc jediným důvodem kasační stížnosti, který připadá v úvahu, kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy namítaná nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení. K tomuto závěru dospěla ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS nebo rozsudek ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 24/2004 - 49, č. 427/2005 Sb. NSS.

[8] Stěžovatelka nezákonnost rozhodnutí městského soudu o odmítnutí žaloby nenamítá. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (stejně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004 - 55). Jelikož stěžovatelka opřela svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., Nejvyšší správní soud její kasační stížnost vyhodnotil jako nepřípustnou (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[9] Ani stěžovatelčin poukaz na nemožnost včas reagovat na výzvy městského soudu z důvodu nouzového stavu vyhlášeného ke zvládnutí šíření nemoci Covid-19) nelze chápat

jako námitku vady řízení před městským soudem (spočívající v neprominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu podle § 3 zákona č. 191/2020Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení ...), jejímž důsledkem bylo nezákonné rozhodnutí soudu o odmítnutí žaloby, a to pro naprostou obecnost této zmínky. Nadto Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu ověřil, že stěžovatelka nikdy v průběhu řízení před městským soudem o prominutí zmeškání lhůty nepožádala; poslední výzva k odstranění nedostatků žaloby byla navíc vydána až po ukončení nouzového stavu, s nímž byla možnost prominutí zmeškání lhůt v uvedeném zákoně spojena. Lhůta pro splnění povinností podle této výzvy uplynula více než čtyři týdny po ukončení nouzového stavu.

[10] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o osvobození od soudních poplatků. Z kasační stížnosti i z žaloby lze však důvodně usuzovat, že stěžovatelka se domáhá přezkumu ve věcech, které jsou podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 539/1991 Sb., o soudních poplatcích, osvobozeny od poplatkové povinnosti. Protože je však kasační stížnost zjevně nepřípustná, upustil soud od rozhodování o osvobození od soudního poplatku a přikročil rovnou k odmítnutí kasační stížnosti. V rozsudku ze dne 16. 1. 2013, č. j. 2 As 160/2012 – 9 dospěl totiž Nejvyšší správní soud k závěru, že je-li soudu od počátku řízení „zjevné, že podaný návrh bude odmítnut, nemá podle § 6a odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vybírat soudní poplatek“. V takovém případě by se totiž zaplacený soudní poplatek musel podle (§ 10 odst. 3 věta poslední zákona o soudních poplatcích po odmítnutí návrhu vrátit a rozhodování o osvobození by tak bylo nadbytečné a neplnilo by svůj účel. Jestliže není v případě zjevně neúspěšné kasační stížnosti namísto vybírat soudní poplatek, není nutné z hlediska hospodárnosti řízení ani prověřovat skutkové okolnosti určující, zda řízení o kasační stížnosti není od soudního poplatku osvobozeno.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřípustnou, proto ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[12] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu